

Слѣдъ обѣдъ Асѣнъ отиде да играе топъ. Той заби високата подкова и прѣзъ нея ще прѣкарва двѣтѣ желѣзни топки. Тази игра му се много хареса. Игра до насита: прѣкарва едната, послѣ двѣтѣ наведнажъ, пакъ едната, пакъ двѣтѣ.

— Помогнете за Бога! обади се дрезгаво нѣкой.

Асѣнъ дигна глава. Той видѣ до отворенитѣ врата единъ просекъ, облѣченъ въ дрипи и съ блѣдо мършаво лице. Очитѣ му насълзени, а прѣститѣ на рѣцѣтѣ изкривени. До него стоеше едно деветъ годишно момченце съ валчесто лице и руса косица.

— Помогнете за Бога! . .

Асѣнъ му подаде едно петаче. Просекътъ едва улови парата съ кривитѣ си прѣсти и я даде на момченцето.